

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił W. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Ł. od dnia 10 września 1979 r. do dnia 31 lipca 1992 r. jako okresu pracy w szczególnych warunkach, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a własne oświadczenie nie stanowi środka dowodowego na potwierdzenie wykonywania takiej pracy. Zakład nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach okresów urlopów bezpłatnych w miesiącu sierpniu 1977 r. w czasie zatrudnienia (...) w D. (okresy te zostały wymienione w decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 12 marca 2008 r.). Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym staż pracy w warunkach szczególnych wynoszący 2 lata, 8 miesięcy i 1 dzień.

/decyzja – k. 81 akt ZUS/

Wnioskodawca W. K. reprezentowany przez radcę prawnego w dniu 22 stycznia 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji organu rentowego i wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury. Wskazał, że w okresie od 10 września 1979 r. do 31 lipca 1992 r. pracował w szczególnych warunkach pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Wniósł także o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając te same argumenty co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. K. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 29 września 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 8 akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie od 10 września 1979 r. do 31 lipca 1992 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

/świadectwo pracy – k. 35 – 37 akt ZUS/

Wnioskodawca w w/w przedsiębiorstwie pracował jako kierowca, jeździł samochodami ciężarowymi powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodem marki Z., Kamaz. Woził piasek, żwir, kruszywo do Ł., K., S.. Praca kierowcy była pracą w pełnym wymiarze czasu pracy.

/akta osobowe w kopercie – k. 37, zeznania świadka S. T. z dnia 14 grudnia 2016 r. – 00:02:31 – 00:04:51 – płyta CD – k. 27, zeznania świadka L. W. z dnia 14 grudnia 2016 r. – 00:04:51 – płyta CD – k. 27, zeznania wnioskodawcy z dnia 14 grudnia 2016 r. – 00:07:12 – 00:10:50 – płyta CD- k. 27/

Wnioskodawca posiada następujące uprawnienia do kierowania pojazdami:

- kategorii A, B od dnia 1 października 1970 r.,
- kategorii T od dnia 4 sierpnia 1973 r.,
- kategorii C, CE od dnia 17 czerwca 1978 r.,
- kategorii D od dnia 2 grudnia 1989 r.

/zaświadczenie – k. 31/

Obecnie wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 2 lata, 8 miesięcy i 1 dzień.

/wyliczenia ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków S. T., L. W.. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania świadków oraz wnioskodawcy potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z

okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. tj. od 10 września 1979 r. do 31 lipca 1992 r.

Pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych. Pomocnicze znaczenie w tym zakresie stanowi wykaz zawarty w załączniku do Zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Nr 9 z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty.

Stanowisko to wymienione zostało w Wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, pkt 2 – kierowca samochodu ciężarowego.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w poz. 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań świadków.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił okresu pracy 15 lat w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wnioskodawca pomimo nieposiadania świadectwa pracy w szczególnych warunkach wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. wykonywał w spornym okresie od 10 września 1979 r. do 31 lipca 1992 r. pracę w szczególnych warunkach.

Świadkowie i wnioskodawca zgodnie podali, że podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. ubezpieczony pracował jako kierowca, jeździł samochodami ciężarowymi powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodami marki Z., Kamaz. Woził piasek, żwir, kruszywo do Ł., K., S.. Praca kierowcy była pracą w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu okres zatrudnienia skarżącego na stanowisku kierowcy w w/w przedsiębiorstwie w pełnym wymiarze czasu pracy jest pracą w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wnioskodawca spełnia także wszystkie pozostałe wymagane przepisami prawa przesłanki, zarówno w zakresie stażu pracy oraz nie bycia członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego jak i wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek w dniu 29 września 2015 r., zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 1 września 2015 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w pkt 2 sentencji wyroku. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzeń pełnomocnika Sąd ustalił, w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na rzecz W. K. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wypożyczając akta rentowe.

K.K.-W.